

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec (przewodniczący)

SSN Katarzyna Gonera

SSN Beata Gudowska (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku K. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych

o zaległe składki,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 24 lutego 2012 r.,

zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 4 listopada 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 4 listopada 2011 r. Sąd Apelacyjny w sprawie K. R. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, ustalił wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 6.835,49 zł i odrzucił skargę kasacyjną ubezpieczonego od wyroku tego Sądu z dnia 19 kwietnia 2011 r. Stwierdził, że w sprawie dotyczącej odpowiedzialności członka zarządu spółki z o.o. PH „P.” za nieopłacone przez spółkę składki na ubezpieczenie społeczne ubezpieczony w skardze kasacyjnej określił wartość przedmiotu zaskarżenia jako kwotę 10.780 zł. Kwota ta odnosi się do zaskarżonej decyzji z dnia 20 maja 2008 r., jednak w niej organ rentowy wskazał

tę kwotę jako łączną kwotę zobowiązania, na którą składają się dług oraz odsetki dochodzone w kwocie 3.944 zł.

W zażaleniu ubezpieczony K. R. zarzucił rażące naruszenie przepisów postępowania - art. 20 k.p.c. przez błędne zastosowanie w sytuacji, w której w zaskarżonej decyzji „poprzez kapitalizację odsetek doliczono je do łącznej ogólnej kwoty zobowiązania” obejmującej łączną kwotę 10.779,49 zł, a wartość ta na żadnym etapie postępowania nie była kwestionowana. Wskazał na bezzasadne odrzucenie skargi kasacyjnej i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w celu nadania biegu skardze kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sprawa objęta skargą kasacyjną jest sprawą o świadczenie, a roszczenie będące jej przedmiotem ma charakter majątkowy, więc o dopuszczalności skargi decyduje wartość przedmiotu zaskarżenia nie niższa niż 10.000 zł (art. 398² § 1 k.p.c.).

Skarżący podał jako wartość przedmiotu zaskarżenia kwotę przekraczającą wartość graniczną, lecz pominął, że obejmuje ona roszczenie główne i odsetki, które są żądane obok roszczenia głównego i nie są z mocy art. 20 k.p.c. uwzględniane przy ustalaniu wartości przedmiotu sporu.

Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego (por. uchwałę składu siedmiu sędziów z dnia 21 października 1997 r., III ZP 16/97, OSNAPiUS 1998, nr 7, poz. 204 oraz uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów z dnia 28 czerwca 1999 r., III CZP 12/99, OSNC 2000, nr 1, poz. 1, postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 29 września 2000 r., V CKN 71/00, niepubl., z dnia 29 lipca 1997 r., I PZ 25/97, niepubl., z dnia 22 października 1998 r., II UZ 87/98, niepubl., z dnia 14 stycznia 2009 r., III PZ 2/08, nieubl.), w razie zgłoszenia żądania o zasądzenie świadczenia głównego i ubocznego stan objęty hipotezą art. 20 k.p.c. istnieje do chwili prawomocności wyroku rozstrzygającego o świadczeniu głównym. Nakazuje to pomijanie w wartości przedmiotu zaskarżenia odsetek dochodzonych obok roszczenia głównego. Odmiennie, jak wykazano w uzasadnieniu uchwały z

dnia 28 czerwca 1999 r., traktowane są tylko odsetki, które zostały doliczone do kapitału i same – na skutek kapitalizacji – stały się świadczeniem; wówczas nie stosuje się regulacji zawartej w art. 20 k.p.c. W taki sposób należy interpretować także punkt drugi uchwały z dnia 21 października 1997 r., stwierdzający, że „wartość przedmiotu zaskarżenia w kasacji stanowi świadczenie główne wraz z doliczonymi do niego odsetkami”. W uzasadnieniu tej uchwały wyraźnie zresztą wskazano, że skapitalizowanie odsetek w znaczeniu prawnym następuje wtedy, gdy obliczono ich sumę za określony czas, a następnie poddano je oprocentowaniu, tworząc w ten sposób kapitał, stanowiący odrębną kategorię prawną.

W sprawie objętej skargą kasacyjną na wartość świadczenia głównego składają się należności z tytułu składek na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego – 5.485,48 zł., składek na ubezpieczenie zdrowotne – 963,49 zł. i składek na Fundusz Pracy i FGŚP – 386,52 zł. Pozostała kwota to odsetki od tych kwot, ustalone na dzień wydania decyzji, lecz nie objęte kapitalizacją.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu (art. 394¹ § 3 w związku z 398¹⁴ k.p.c.).